

IT for Disaster Response

คนไทยมักไม่ค่อยรู้สึกถึงภัยพิบัติเท่าใด เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว แต่จริงๆ แล้ว ภัยพิบัติต่างๆ อยู่ใกล้ตัวทุกคนเกินคาด และคนไทยมักไม่ค่อยมีการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับภัยพิบัติ ไม่แม้แต่จะรอดติดตามรับฟังข่าวสารที่มีการประกาศให้เตรียมภัยด้วยซ้ำ จึงมักเจอจนเหตุการณ์เกิดก่อน และมักจะบานปลายจนช่วยเหลือตนเองก็ไม่ทัน

แต่ด้วยความเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลก จะด้วยเหตุของโลกร้อน หรือจะถึงเกิดจากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นเป็นปกติแต่เพิ่มขนาดความรุนแรงขึ้น ส่งผลให้แม้จะมีการเตรียมตัวเพื่อรับมือภัยธรรมชาติบ้างแล้วนั้น แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเอาตัวรอดได้เสมอไป ดังเช่น เหตุการณ์พายุไต้ฝุ่นนาทิส ประเทศพม่า, เหตุการณ์แผ่นดินไหวรุนแรง ประเทศเฮติ, หรือ ประเทศ นิวซีแลนด์ และรวมไปถึงเหตุการณ์ร้ายแรงล่าสุดกับแผ่นดินไหวขนาดความแรงถึง 9 ริคเตอร์ และมีขนาดใหญ่มากขึ้นฝั่งพร้อมๆ กันหลายลูกที่ประเทศญี่ปุ่น

ด้วยความรุนแรงขนาดนี้ ขนาดที่เรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติ ผู้ประสบภัยเป็นเหยื่อของความรุนแรงเกิดจากที่มีการเตรียมพร้อมรับมือด้วยตนเองได้ จึงจำเป็นต้องมีอาสาสมัครเข้าไปให้ความช่วยเหลือ โดยในเบื้องต้น ก็จะเป็นการเข้าไปช่วยเหลือเพื่อช่วยชีวิตผู้ประสบภัยเสียก่อน

ในความรุนแรงระดับที่กล่าวถึงนี้ ภัยพิบัติ มักจะทำลายโครงสร้างพื้นฐานปกติไปด้วย เช่น ระบบโทรศัพท์พื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค อาคารบ้านเรือน (ส่งผลให้แผนที่พิกัดต่างๆ ก็เปลี่ยนไปด้วย) สำหรับอาสาสมัคร ซึ่งมักเป็นผู้ที่มาจากถิ่นอื่น ก็จะต้องมีวิธีการในการค้นหาผู้รอดภัย และหนึ่งในเครื่องมือที่ช่วยในการให้ความช่วยเหลือในการค้นหาผู้ประสบเหตุได้ ก็คือ เทคโนโลยีไอทีสื่อสาร

แต่ในการใช้เทคโนโลยีสื่อสารนั้น ก็จะต้องเลือกให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิกฤตการณ์ที่ไม่ปกติอย่างยิ่งยวด ทำให้การเลือกใช้เทคโนโลยีเป็นไปด้วยความยากลำบากตามไปด้วย และหากยังไม่เคยมีการได้เคยทดลองใช้จริงมาก่อน ในช่วงเวลาที่จำกัด กับเทคโนโลยี และผู้ใช้ที่ไม่คุ้นเคย ก็จะทำให้เทคโนโลยีที่คิดว่าจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่น กลายเป็นเรื่องไร้ค่าไปได้ในพริบตา

ด้วยเหตุทั้งหมดนี้ ทำให้การเรียนรู้เทคโนโลยีทางเลือกในสถานการณ์ฉุกเฉินถือได้ว่าเป็นหนึ่งในการเตรียมรับมือกับภัยพิบัติ เราจะไม่เพียงเอาตัวรอดได้ เรายังอาจจะเป็นหนึ่งในผู้ที่ไปช่วยเหลือผู้ประสบเหตุผู้อื่น ได้ด้วยค่ะ